

BUNA VESTIRE

Director
ALEXANDRU CONSTANT

Prim Redactor
Mihail Polihroniade

TELEFOANE Direcțione 5.55.51
Centrala 5.57.53
Str. Sărindar No. 14, et. I.

ABONAMENTE	
Comune urbane	1 an lei 700 6 luni . . . 350 3 luni . . . 175
Comune rurale	1 an lei 500 6 luni . . . 250 3 luni . . . 125

Căci nu e în stare nimeni să omoare atâția dintre noi câți suntem noi în stare să murim pentru credința noastră

CORNELIU ZELEA CODREANU

Poporul nu se conduce după voința lui Democrația. Nici după voința unei persoane Dictatura. Ci după legi. Nu e vorba de legile făcute de oameni. Sunt norme, legi naturale de viață și norme, legi naturale de moarte. Legile vieții și legile morții. O națiune merge la viață sau la moarte după cum respectă pe unele sau pe altele din aceste legi.

Rămâne un lucru de stabilit: Cine, din mijlocul unei națiuni poate înțelege sau întui aceste norme? Poporul? Mulțimea? Crede că i se cere prea mult. Mulțimea nu înțelege nici alte legi mai mărunte. Nu numai că nu le poate prinde ea din văzduh, dar trebuie să se explice multă vreme, să i se repete în mod insistent, să fie chiar pedepsită, pentru a le putea înțelege.

Întă câteva legi imediat necesare vieții ei, pe care le înțelege cu greu: că în caz de boală infecțioasă, în casă e nevoie să intre soarele, deci trebuie ferestre mari; că vitele, dacă sunt îngrijite și hrănite mai bine, dau mai mult, pentru hrana omului etc.

Dacă mulțimea nu poate înțelege sau înțelege greu câteva legi imediat necesare vieții ei, cum își poate cineva imagina că mulțimea, care în democrație trebuie să se conducă pe ea, va putea înțelege cele mai dificile legi naturale, va putea întui cele mai fine și mai imperceptibile norme de conducere omenească, norme care o depășesc pe ea, viața ei, necesitățile vieții ei, cari nu i se aplică direct ei, ci cari se aplică unei entități superioare ei: națiunea?

Dacă pentru a face pâine trebuie să fie cineva specializat, dacă pentru a face ghete, pentru a face plumburi, pentru a face agricultură, pentru a conduce un ducere, aceea a unei națiuni, nu trebuie o specializare? Nu trebuie anumite însușiri?

Concluzia: Un popor nu se conduce prin el însuși, ci prin elita lui. Adică prin acea categorie de oameni născuți din sânul său cu anumite aptitudini și specialități.

După cum aflăm în istorie, or esc aroganți tot astfel un popor trebuie să-și crească elita lui.

La fel mulțimea, în nevoile ei, apelează la elita ei, la înțelepții statului.

Cine alege această elita? Mulțimea? Pentru orice idee sau pentru orice candidat la guvernare, se pot capta oameni. Se pot câștiga voturi. Dar aceasta, nu depinde de înțelegerea de către popor a acelor idei, legi sau oameni, ci de totul de altceva: de mizeria oamenilor în a capta bunăvoința mulțimii.

Mulțimea e cea mai capricioasă și cea mai nestabilă în părerii. Dela războiu înceace aceeași mulțime a fost pe rând: averescană, liberală, naționalistă, național-fărănistă, iorghistă etc. Ridicând în slavă pe fiecare, ca după un an să-l scuipe, recunoscându-și prin aceasta propria greșală, rătăcire și incapacitate. Criteriul ei de alegere este: «Să mai încercăm și pe alții». Deci alegerea se face, nu după studiere și cunoaștere, ci la noroc și la întâmplare.

Doi idei contrarii. Una cuprinde adevărul și cealaltă minciuna. Se caută adevărul. Adevărul nu poate fi decât unul. Se pune la vot. Una intrunește 10.000 voturi, alta 10.050. Este oare posibil ca 50 voturi în plus sau în minus, să determine adevărul sau să-l nege? Adevărul nu depinde nici de majoritate, nici de minoritate, el își are legile sale și triumfă, după cum s'a văzut, împotriva tuturor majorităților, chiar zdrobitoare.

Gasirea adevărului nu poate fi încredințată majorității, după cum în geometrie teoria lui Pythagora nu are a fi pusă la votul mulțimii, pentru ca aceasta să hotărască adevărul sau să-l nege. Și după cum chimistul, care voințe să obțină amoniac, nu are a se adresa mulțimii pentru a decide prin votul ei cantitățile de azot și de hidrogen. Și după cum un agronom, care a studiat ani de zile agricultura și legile ei, nu are a se prezenta după aceea la vot în fața unei mulțimi spre a se convinge, prin rezultatul votului, de valoarea lor.

Poate poporul să-și aleagă elita?
De ce nu-și alege atunci soldații pe cel mai bun general?

Pentru ca să poată alege, acest juriu colectiv, ar trebui să cunoască bine:

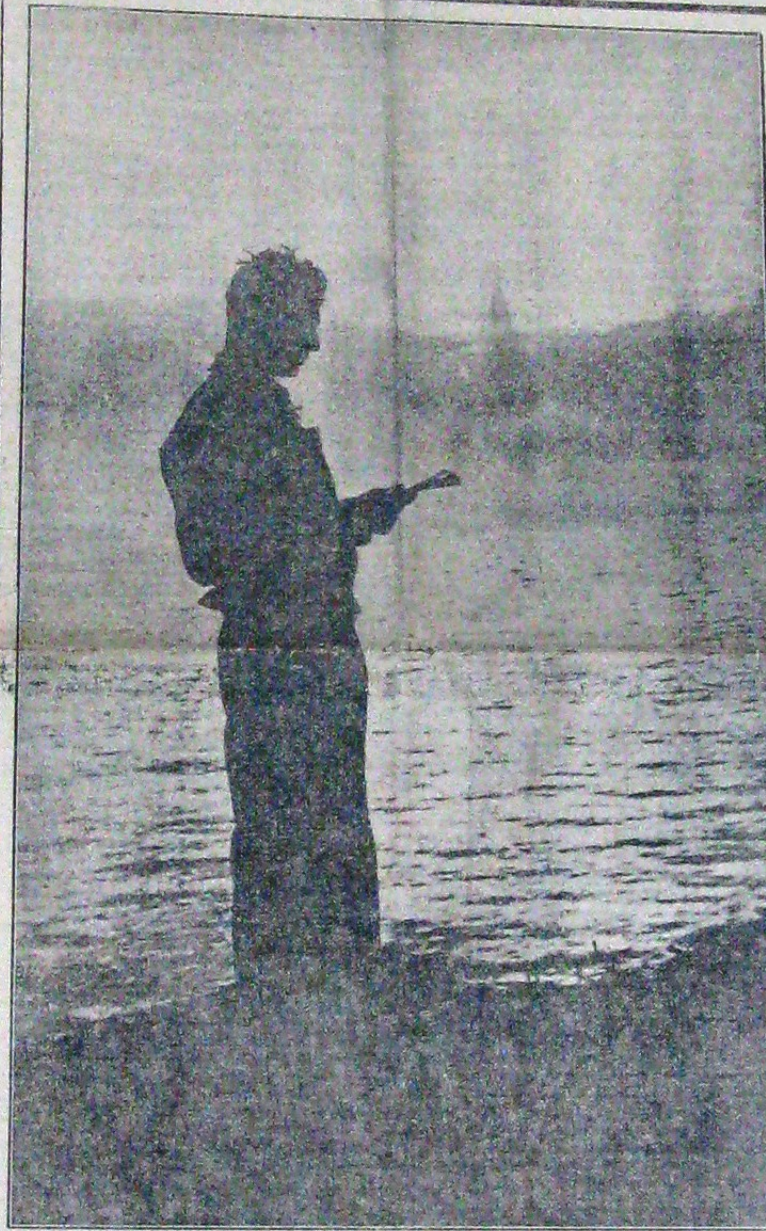
a) Legile strategiei, tacticii, organizării etc.
b) Intrucât persoana X se conformează prin aptitudinile și știința acestor legi.

Fără aceste cunoștințe nu poate nimeni să aleagă. Mulțimea, dacă voințe să-și aleagă elita, este neapărat necesar să cunoască legile de conducere ale organismului național și intrucât candidații se conformează prin aptitudini și știința acestor legi.

Mulțimea însă, nu poate cunoaște nici aceste legi și nici oamenii. Iată de ce credem că o elita nu poate fi aleasă de mulțime.

A încerca alegerea acestei elite, este ca și cum am avea pretenția de a determina, prin vot și majoritate, poezii din sânul unei nații, scriitorii, mecanicii, aviatorii sau atleții.

Democrația, așa dar, bazată pe principiul elecțiunii, alegându-și ea elita, săvârșește o fundamentală eroare din care decurge întreaga stare de nenorocire, turbară și mizerie a satelor. Ne găsim la un punct capital. Deoarece dela această eroare de concepție democratică pleacă, am putea spune, toate celelalte erori.

Mulțimile fiind chemate să-și aleagă elita, acestea nu numai că nu sunt în stare să-și descopere și să-și aleagă elita, dar mai mult, aleg, afară de mici excepții, tot ce este mai rău în sânul unei națiuni.

Deci nu numai că democrația înlătură elita națională, dar o înlocuiește cu ce este mai rău în mijlocul nației. Democrația va alegei Pe oameni fără niciun fel de sorupul, deci fără morală. Pe cei cari vor plăti mai bine, deci pe cei cu mai multă putere de corupție. Pe scamatori, șarlatani, demagogi, cari vor ieși mai bine la concursul de scamatorie, șarlatanie demagogice, din timpul perioadei electorale. Printre ei se vor strecura și câțiva oameni de treabă, oameni politici chiar, de bunăcredință. Vor fi solavii celor dintâi.

Adevărata elita a unei nații va fi înfrântă, înlăturată, pentru că ea va refuza să concureze pe aceste teme. Ea se va retrage și va sta ascunsă.

De aici, consecințe funeste pentru stat.

Când un stat este condus de o așa zisă «elita», formată din tot ce are el mai rău, mai nesănătos, mai stricat, este oare admisibil ca cineva să se mai întrebhe de ce statul se ruinează?

Iată cauza tuturor celorlalte rele: imoralitate, corupție, desfrâu, în toată țara, jaf și pradă în averea statului, exploatare până la sânge a poporului, sărăcie și mizerie în casele acestuia, lipsa simțului de împlinire a datorțiilor în toate funcțiile, desordine și desorganizare în stat, năvala străinilor cu bani din toate părțile, ca la magazinele căzute în faliment, care-și desface mărfurile pe nimic. Țara se vinde la licitații: «Care dă mai mult? Până în cele din urmă, aici ne va duce democrația.

În România, dela războiu înceace în special, democrația ne-a creiat, prin acest sistem de alegeri, o elita națională de Româno-jidani, având la bază: nu vitejie, nici iubire de țară, nici jertfă, ci vânzarea de țară, satisfacerea interesului personal, mita, traficul de influență, îmbogățirea prin exploatare și furt, hoția, lașitatea, adică doborârea adversarului prin intrigă.

Această «elita națională» dacă va continua să ne conducă va duce la desființare statul român.

Deci, în ultimă analiză, problema care se pune azi poporul român și de care depind toate celelalte, este înlucirea acestei elite, cu o elita națională, având la bază: virtutea, iubirea și jertfa pentru țară, dreptate și dragostea pentru popor, cinstea, munca, ordinea, disciplina, mijloacele loiale și onoarea.

Cine să facă această înlocuire? Cine să fixeze noua elita la locul ei. Răspund: originea în afară de mulțime. Admit oricare alt sistem în afară de democrație, care văd că mă onoră sigur pe mine, poporul coman.

Noua elita românească și orice elita din lume trebuie să aibă la bază principiul selecțiunii sociale. Adică în mod natural, se selecționează din corpul națiunii, adică din marea masă sămănătoare a țărănimii și muncitorimii, permanent legată de pământ și de țară, o categorie de oameni cu anumite însușiri, pe care apoi i se cultivă. Ea devine elita națională. Aceasta trebuie să conducă o națiune.

Când poate fi sau când trebuie consultată o mulțime? În fața marilor hotărâri cari o angajează. Pentru a-și spune cuvântul, dacă poate, dacă nu poate, dacă e pregătită sufletește sau nu. I se arată căreia și i se cere să răspundă dacă se simte în stare să meargă pe ea. Este consultată asupra soartei sale. Aceasta înseamnă consultarea poporului. Nu înseamnă alegerea elitei de către popor.

Dar repet întrebarea: Cine fixează pe fiecare la locul său, în cadrul elitei și cine cântărește pe fiecare? Cine constată selecțiunea și dă consacrare membrilor elitei noi? Răspund: elita precedentă.

Aceasta nu alegi, nu numește ci consacră pe fiecare la locul pe care s'a ridicat singur prin capacitatea și valoarea lui morală. Consacrarea o face șeful elitei, consultându-și elita.

Deci o elita națională, trebuie să aibă grijă de a-și lăsa o elita moștenitoare. O elita înlocuitoare. Dar nu bazată pe principiul eredității, ci numai pe principiul selecțiunii sociale aplicat cu cea mai mare strictețe.

Principiul eredității nu este suficient în sine. După principiul selecțiunii sociale, primăria neconținut cu elementele din adâncurile nației, o elita se păstrează teoretic în viață.

Greșala istorică a fost în aceea că acolo unde s'a creiat o elita bazată pe principiul selecțiunii, aceasta a părăsit de a doua zi principiul care i-a dat naștere, înlocuindu-l cu principiul eredității și consacrand sistemul nedrept și condamnat al privilegiilor din naștere.

Ca o protestare împotriva acestei greșeli, pentru înlăturarea unei elite degenerată și pentru abolirea privilegiilor din naștere, s'a născut democrația.

Părăsirea principiului selecțiunii a adus la o elita falsă și degenerată, iar aceasta a dus la rătăcirea democrației.

Principiul selecțiunii înlătură deopotrivă și principiul elecțiunii și principiul eredității. Ele nu pot sta împreună. Între ele este un conflict, pentru că din două una: Ori există un anumit principiu al selecțiunii și atunci nu are ce căuta părerea și votul mulțimii, ori alegem noi oamenii și atunci nu mai funcționează selecțiunea.

De asemenea dacă ne servim de selecțiunea socială, nu are ce căuta ereditatea. Aceste două principii nu pot merge împreună decât dacă moștenitorul corespunde legilor selecțiunii.

Dacă dacă o națiune nu are o adevărată elita, prima care s'o poate fixa pe a doua? Răspund printr-o singură frază, care cuprinde un adevăr indiscutabil: În cazul acesta elita se naște din războiu cu elita degenerată sau falsă. Tot pe principiul selecțiunii.

Așa dar, în rezumat, rolul unei elite este:

a) De a conduce o națiune după legile vieții unui neam.
b) De a-și lăsa o elita moștenitoare bazată nu pe principiul eredității, ci pe acela al selecțiunii, căci ea cunoaște legile vieții și poate judeca intrucât persoanele se conformează prin aptitudini și știința acestor legi.

Ca și un grădinar care își va conduce grădina sa și va avea grijă ca înainte de a muri să-și lase moștenitor, înlocuitor. Căci el este singurul care poate să spună cine dintre toți cei cu care a lucrat este mai bun pentru a-i lua locul și continua opera sa.

Pe ce trebuie să se întemeieze o elita: a) Curățenie sufletească; b) Capacitatea de muncă și de creație; c) Vitejia; d) Viață aspră și războire permanentă cu greutățile așezate în calea neamului; e) Sărăcie, adică renunțarea voluntară de a acumula averi; f) Credința în Dumnezeu; g) Dragostea.

Am fost întrebat dacă activitatea noastră de până acum se află pe linia Bisericii Creștine. Răspund:

Facem o mare deosebire între linia pe care mergem noi și linia Bisericii Creștine. Linia Bisericii este o miș de membri deasupra noastră. Ea atinge perfecția și sublimul. Nu putem cobori această linie pentru a explica faptele noastre.

Noi, prin acțiunea noastră, prin faptele și gândurile noastre, tindem către această linie, ne ridicăm spre ea, atât cât ne permite greutatea păcatelor noastre și condamnarea la care am fost sortii prin păcătii și originari. Rămâne de văzut cât am putut, prin sforțările noastre pământești, a ne înalta către această linie.

(Pentru legionarii pag. 114)

In ziua de 1 Decembrie 1940 sărbătorim, la Alba-Iulia, 22 de ani dela unirea Ardealului și Banatului cu Patria Mamă. Toată suflarea românească să fie de fața!

Decemvirii

RUGĂCIUNE

Nimic din ce ce se leagă cu poftele și cu deslăturile trupelor nu este vrednic să vie sau să se apropie, sau să slujească în împărăția Slavei. Căci a sluji Ție, luera mare și înfricoșat este și iasusii Puterile celor cerești, dar pentru iubirea ta de oameni cea negrăită și nemăsurată, nemutată și neschimbat te-ai făcut om și Arhieren te-ai numit nouă, dându-ne lucrare de sfinteție a slujbei acesteia și a jertfei, ca un stăpân al tuturor... Douăzeci îndrăsnind la Ție plecându-ne grumajii ne rugăm Ție: Să nu întorci lafa Ta dela noi nici să ne lepezi dintre slugile Tale. Ci ne învrednicește ca luminat, să-ți aducem aceste daruri de sângerată jertfă pe care cu pe o tîmăie bine și stînt mîrșitoare, primește-le, dela noi nevrednicii robii Țai. Pentru care regie Ție mîrșirea Ți-o vom cânta ca o audă toate lumile și vasterile neam și despurări. amin.

Dealul Negru

Noi, legionarii lui Codreaga,
Din muncă ne-am făcut un creș
Șin toate părțile porșit-am
Echipele de odărnici vorșit.

Din Cluj, în zi de sărbătoare
La Dealul Negru am sosit
Șe ajuțăm pe Hoții, care
Alăt amar au suferit.

Din zori și până însereasă
Cu toții noi cu drag muncim
Sub cerul ce ne priveștează,
O școală mîndră să clădim.

Se stinge var, se scoate piatra
Și din păduri se tale brași
Șin cântece legionare
Lucrează dragii camarazi.

Cărutele aduc nisipul,
Din Turda ne-a sosit ciment
Șin grabă mare, noi făcut-am
Pentru nece fundament.

Și seară'n jur, pe lângă focuri,
Cu'n vremurile strămoșești,
Tot despre Căpitan și Gardă
Ne spune Banca la povești.

În timpul nopții, în colibă,
Dormim cu Căpitanu'n gând
Și toți elșam o țară nouă,
De măreție strălucind.

Din munca noastră se ridică
Mareș locaș în sus, spre cer,
Spre ferichrea țării noastre
Spre cinstea Gărzilor de Fier.

NICADORII, DECEMVIRII LEGILE CUIBULUI

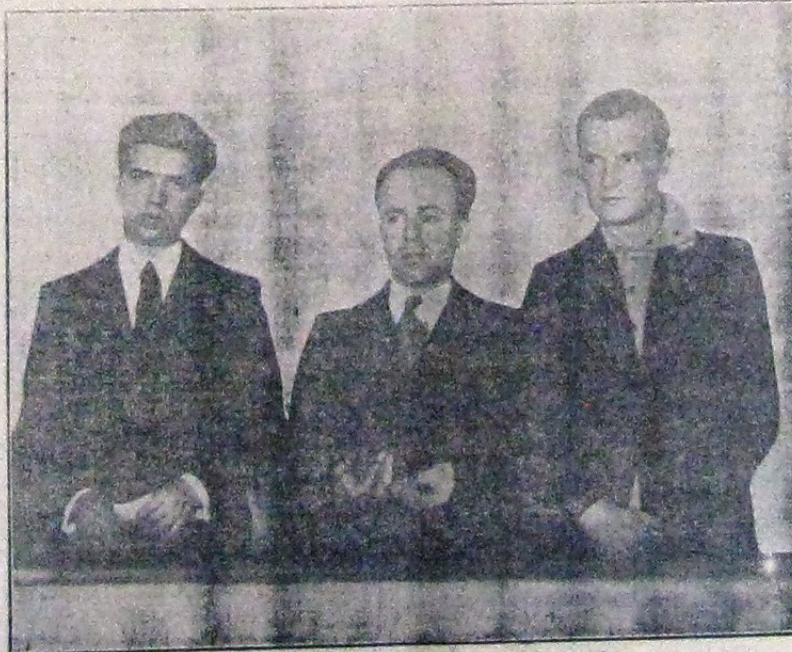
Se încheie astăzi un capitol sbruciat în istoria Legiunii și a Țării Românești: un Capitol negativ, care lasă mii de morminte și suflete frânte în urmă. Generațiile viitoare vor cuprinde sub unghiul larg al perspectivei istorice sensul cutremurător al acestui deceniu de viață orșpantă.

Întreaga perioadă stă sub semnul dominator, ca o catapeteasmă a Căpitanului. Alături de el, se așează, mărturia șguduitoare de credință și jertfă, cele două grupuri, Nicadorii și Decemvirii. Ca în vremurile de legendă romană și de început al marelui istoric imperial, când întâlnim eroismul colectiv al Horșilor, grupurile legendarului Legionare, Nicadorii și Decemvirii, definesc o întreagă psihologie și o înaltă etică. Este psihologia contopirii, până la unitate în aceeaș credință; este etica sacrificiului pentru neamul etern.

Întredevăr Nicadorii și Decemvirii n'au cunoscut ura și nici lășitatea, — n'au cedat chemărilor înșoreții și nici curselor vieții. Au murit cu disprețul pe buze și febra credinței în ochi. Au trăit colectiv și-au murit împreună. Se încheie astăzi un capitol de istorie tristă și eroică.

Nicadorii și Decemvirii sunt legenda, Căpitanul sensul.

ALEXANDRU CONSTANT

Nicadorii

1. LEGEA DISCIPLINEI: fii disciplinat legionar, căci numai așa vei învinge. Urmează-ți șeful și la bine și la greu.

2. LEGEA MUNCII: muncește. Muncește în fiecare zi. Muncește cu drag. Rășpiata muncii să-ți fie nu cîștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.

3. LEGEA TACERII: vorbește puțin. Vorbește ce trebuie. Vorbește cînd trebuie. Oratoria ta să fie oratoria faptei. Tu făptuește; lasă pe alții să vorbească.

4. LEGEA EDUCAȚIEI: trebuie să devii ALTUL. Un erou. În cuib fă-ți toată școala. Cunoaște bine Legiunea.

5. LEGEA AJUTORULUI RECIPROC ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.

6. LEGEA ONOAREI: mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă și nu fi niciodată mișel. Lasă pentru alții căile infamiei. Decât să învingi printr'o infamie, mai bine cazl luptînd pe drumul onoarei.

de orice patimă, a anulat sentința a Căpitanului

În jandarm până în ministru, în...
 Dacă, acordul vostru să realizeze...
 Dacă, duerea bătăliei în câmpul...
 Mă miră profund serioarea unui...
 Căna, năina, este moral ca cineva...
 Este mai moral să-l aștepti de...
 Donumilor Ziaristă...
 Dacă, în cadrul acestui pact de...
 Fără de Corneliu Zelea Codreanu...
 Acest acord are ca scop: apărarea...

În jandarm până în ministru, în...
 Dacă, duerea bătăliei în câmpul...
 Mă miră profund serioarea unui...
 Căna, năina, este moral ca cineva...
 Este mai moral să-l aștepti de...
 Donumilor Ziaristă...
 Dacă, în cadrul acestui pact de...
 Fără de Corneliu Zelea Codreanu...
 Acest acord are ca scop: apărarea...

Căna, năina, este moral ca cineva...
 Este mai moral să-l aștepti de...
 Donumilor Ziaristă...
 Dacă, în cadrul acestui pact de...
 Fără de Corneliu Zelea Codreanu...
 Acest acord are ca scop: apărarea...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

Politica externă

Dl Maniu, afirmând punctul de vedere al partidului său în politica externă, a spus în esență: «Suntem aliații de Mica Intelegerere și de Intelegerea Balcanică șiși are marele său interes față de «Soe. Națiunilor».

Cu profund respect pentru dl Maniu, îmi permit să afirm că părerile mele sunt exact contrare.

Eu sunt contra marilor democrații ale Occidentului, eu sunt contra Micii Intelegereri, eu sunt contra Intelegerii Balcanice și n'am nici un atușământ pentru Societatea Națiunilor în care nu cred.

Eu sunt pentru politica externă a României: alăturarea la Roma și Berlin, alături de stele revoluțiilor naționale.

Politica internă

Dl Maniu este pentru democrație. Eu sunt de părere exact contrară. Sunt contra democrației. După cum nu sunt și contra Dictatorilor. Sunt contra democrației, eu sunt contra Micii Intelegereri, eu sunt contra Intelegerii Balcanice și n'am nici un atușământ pentru Societatea Națiunilor în care nu cred.

Eu sunt pentru politica externă a României: alăturarea la Roma și Berlin, alături de stele revoluțiilor naționale.

Problema teritorială

In fine, Inalta Curte, ultima parte privește problema teritorială. Teritorial, pământul țării, și l-a izbucit nimeni mai mult decât Corneliu Zelea Codreanu. El a scris în această privință pagini cum nu cred că s'au scris vreodată. El focca în inuul și scria mult — poate că mulți nu l-au priceput — și ne spunea: «Îi ascultăm șoptele în

Deciziunea comisiei

MEMORIA CAPITANULUI A FOST REABILITATA

Dezbaterile fiind închise, în ora 7. Curtea a reîntrat aducând următoarea decizie:

Comisiunea, potrivit deciziei No. 1840 dată de Comisiunea pentru revizuirea proceselor politice și a decretului lege No. 3326 din procedura penală, decide:

Declară fără valoare sentința tribunalului militar, secția I-a a corpului II armată București, primitoare pe defunctul Corneliu Zelea Codreanu și îi reabilitează memoria.

Omul Nou

Programul meu e constructiv. Mă gândesc la cea mai grea și cea mai mare construcție: a omului nou. Nu numai a omului fizic și intelectual.

Titlu Nou

...
 ...
 ...
 ...

Titlu Nou

...
 ...
 ...
 ...

Titlu Nou

...
 ...
 ...
 ...

